

7.9.2010

B7-0494/2010 }
B7-0495/2010 }
B7-0496/2010 }
B7-0497/2010 }
B7-0498/2010 }
B7-0499/2010 }
B7-0501/2010 } RC1

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă, în conformitate cu articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul de procedură,

în locul propunerilor de rezoluție depuse de următoarele grupuri:

EFD (B7-0494/2010)
GUE/NGL (B7-0495/2010)
S&D (B7-0496/2010)
ALDE (B7-0497/2010)
Verts/ALE (B7-0498/2010)
ECR (B7-0499/2010)
PPE (B7-0501/2010)

referitoare la situația drepturilor omului în Iran, în special cazul lui Sakineh Mohammadi Ashtiani și cel al Zahrei Bahrami

Roberta Angelilli, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ria Oomen-Ruijten, Mario Mauro, Potito Salatto, Filip Kaczmarek, Laima Liucija Andrikienė, Elena Băsescu, Sari Essayah, Tunne Kelam, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Kurt

RC\829946RO.doc

PE446.577v01-00}
PE446.578v01-00}
PE446.579v01-00}
PE446.580v01-00}
PE446.581v01-00}
PE446.582v01-00}
PE446.584v01-00} RC1

Lechner, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Sławomir Witold Nitras
în numele Grupului PPE

**Véronique De Keyser, María Muñoz De Urquiza, Ana Gomes, Edite Estrela,
Emine Bozkurt, Rovana Plumb, Silvia Costa, Francesca Balzani, Patrizia
Toia, Rita Borsellino, Debora Serracchiani, Marc Tarabella**
în numele Grupului S&D

**Frédérique Ries, Marietje Schaake, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle De
Sarnez, Alexander Alvaro, Renate Weber, Leonidas Donskis, Niccolò
Rinaldi, Sonia Alfano, Annemie Neyts-Uyttebroeck**
în numele Grupului ALDE

**Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Nicole Kiil-Nielsen, Emilie Turunen,
Raül Romeva i Rueda**
în numele Grupului Verts/ALE

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden
în numele Grupului ECR

Marie-Christine Vergiat, Cornelia Ernst
în numele Grupului GUE/NGL

Fiorello Provera, Bastiaan Belder
în numele Grupului EFD

Rezoluția Parlamentului European referitoare la situația drepturilor omului în Iran, în special cazul lui Sakineh Mohammadi Ashtiani și cel al Zahrei Bahrami

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Iran, mai ales cele referitoare la drepturile omului, în special rezoluțiile adoptate la 22 octombrie 2009¹ și la 10 februarie 2010²,
 - având în vedere declarația Președintelui Parlamentului European făcută cu ocazia Zilei europene împotriva pedepsei cu moartea, la 9 octombrie 2009, precum și declarația din 11 august 2010 referitoare la condamnarea liderilor Baha'ii,
 - având în vedere declarațiile din 14 iunie și 6 iulie 2010 ale Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate,
 - având în vedere Raportul Secretarului General al ONU din 23 septembrie 2009 cu privire la situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran și declarația privind Iranul din 4 martie 2010 a Înalțului Comisar al ONU pentru drepturile omului,
 - având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, în special Rezoluțiile 62/149 și 63/138 cu privire la instituirea unui moratoriu asupra execuțiilor în așteptarea abolirii pedepsei cu moartea,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC), Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială și Convenția cu privire la drepturile copilului, la care Republica Islamică Iran este parte,
 - având în vedere Convenția de la Viena din 1963 privind relațiile diplomatice și consulare,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Iranul deține în continuare tristul record de a fi țara care execută cei mai mulți delincvenți minori din lume și întrucât doar în 2010 au fost pronunțate circa 2 000 de condamnări la moarte;
- B. întrucât, potrivit unor informații, în închisoarea Mashad's Vahil Abad au fost executați peste o sută de prizonieri doar în ultimele săptămâni pentru condamnări legate de droguri și circa o sută de alți prizonieri așteaptă să fie executați în zilele următoare; întrucât caracterul colectiv al acestor execuții, hotărâte, în plus, în cel mai mare secret, încalcă în mod flagrant dreptul internațional;

¹ P7_TA(2009)0060.

² P7_TA-PROV(2010)0016.

- C. întrucât, în pofida afirmațiilor autorităților judiciare iraniene de la cel mai înalt nivel, Iranul mai pronunță încă sentințe de lapidare, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Sakineh Mohammadi Ashtiani, care este acuzată de adulter, fapte evidențiate în „mărturisirile” ei televizate din 11 august 2010;
- D. întrucât Sakineh Mohammadi Ashtiani, acuzată că a avut două relații intime în afara căsătoriei după moartea soțului său, a fost condamnată în 2006 în Iran la 99 de lovituri de bici, sentință executată în același an;
- E. întrucât ea a fost acuzată, de asemenea, de complicitate la asasinarea soțului său, fiind ulterior achitată, iar mai târziu a fost acuzată că a avut relații adultere în timpul căsătoriei sale și a fost condamnată la lapidare;
- F. întrucât lapidarea, care urma să aibă loc la 9 iulie 2010, a fost suspendată „din motive umanitare” de către autoritățile iraniene în urma presiunilor internaționale;
- G. întrucât pronunțarea unor pedepse cu lapidarea încalcă în mod evident obligațiile internaționale pe care Iranul le are în temeiul PIDCP; întrucât Iranul a acceptat recent, în cadrul evaluării periodice universale de la Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, să respecte cel puțin standardele minime și dispozițiile PIDCP privind pedeapsa capitală, atât timp cât aceasta pedeapsă este menținută;
- H. întrucât Ebrahim Hamidi, în vârstă de 18 ani, a fost condamnat la moarte în august 2010 pentru un presupus act de sodomie comis pe când avea doar 16 ani și după o mărturisire smulsă, din afirmațiile lui, sub tortură;
- I. întrucât avocatul apărării în ambele cazuri, Mohammad Mostafaei, care a încercat să sensibilizeze opinia publică cu privire la situația acuzaților, a fost nevoit să fugă din țară de frică să nu fie arestat; întrucât din ce în ce mai mulți avocați specializați pe drepturile omului, inclusiv Mohammed Ali Dadkah, Mohammad Oliyifard, Mohammad Seifzadeh, și chiar personalități proeminente, precum laureatul premiului Nobel Shirin Ebadi, sunt persecutați de stat fiind supuși unor pretenții fiscale exagerate și unor amenințări asupra vieților și familiilor lor;
- J. întrucât Nasrin Sotoudeh, un avocat specializat pe drepturile omului respectat pentru eforturile depuse în numele minorilor care riscă pedeapsa cu moartea și pentru acțiunile sale în vederea apărării „prizonierilor de conștiință”, a fost arestată la 4 septembrie 2010 fiind acuzată de „propagandă împotriva statului” și de „complot și asociere în vederea săvârșirii unor atentate împotriva securității naționale”;
- K. întrucât, la un an după alegerile prezidențiale fraudate și protestele ulterioare în masă, sute de protestatari, ziariști și activiști în domeniul drepturilor civile sau chiar cetățeni de rând, cum ar fi Zahra Bahrami, de cetățenie olandeză, care neagă orice legătură cu demonstrațiile, sunt în continuare în închisoare;
- L. întrucât Zahra Bahrami, care se afla în Iran pentru a-și vizita rudele, a fost arestată în urma

protestelor din perioada sărbătorii Ashoura la 27 decembrie 2009 și a fost forțată să mărturisească în fața camerelor de televiziune că ar fi săvârșit faptele de care era acuzată;

- M. întrucât nici organizațiilor internaționale pentru drepturile omului, nici autorităților olandeze nu li s-a permis accesul la Zahra Bahrami;
 - N. întrucât cazurile de mărturisiri forțate, tortură și rele tratamente aplicate prizonierilor, privare de somn, detenție în izolare, detenție ilegală, aplicare a unor tratamente crude, inumane și degradante, abuzuri fizice, inclusiv violență sexuală, precum și cazurile de impunitate a reprezentanților statului sunt în continuare larg răspândite în Iran și ridică semne de întrebare cu privire la corectitudinea și transparența procedurilor judiciare din această țară;
 - O. întrucât crește numărul cazurilor în care apărători pașnici ai drepturilor omului sunt acuzați de „moharabeh” (ofensă adusă lui Dumnezeu) care poate conduce la pedeapsa cu moartea, așa cum este cazul Shivei Nazar Ahari, membră a Comisiei reporterilor pentru drepturile omului (CHRR), aflată în detenție din 20 decembrie 2009 și al cărei proces este iminent;
 - P. întrucât persecutarea minorităților religioase și etnice din Iran continuă fără opreliști; întrucât, în august 2010, șapte lideri ai religiei Baha'i, Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rezaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli și Vahid Tizfahm, aflați în închisoare din 2008 doar pe baza convingerilor lor religioase, au fost condamnați la 20 de ani de închisoare, fiind acuzați de propagandă împotriva statului și de spionaj;
 - Q. întrucât continuă hărțuirea lui Mir-Hossein Mousavi și a lui Mehdi Karrubi, politicieni aflați în opoziție, și a altor membri marcanți ai partidelor politice; întrucât reședința fostului candidat la președinție, Mehdi Karroubi, a fost atacată, la începutul lui septembrie 2010, de zeci de persoane înarmate îmbrăcate în haine civile, atac care s-a soldat cu desene graffiti, acte de vandalism, geamuri sparte și focuri de armă trase în casa lui Karroubi; întrucât aceste atacuri au venit în urma comentariilor făcute de Comandantul Gărzilor Revoluționare, Mohammad Ali Jafari, conform cărora poporul iranian îi va judeca pe „capii rebeliunii”, referindu-se la liderii opoziției; întrucât nu a existat nicio încercare din partea forțelor de poliție de a opri atacurile;
 - R. întrucât persoanele care au fost acuzate de comiterea unor infracțiuni au fost asociate cu opoziția politică din Iran, iar autoritățile judiciare iraniene au asociat membrii opoziției politice cu comiterea unor infracțiuni, pentru a echivala opoziția politică cu infracționalitatea;
1. omagiază curajul tuturor bărbaților și femeilor iraniene care luptă pentru apărarea libertăților lor fundamentale și pentru respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice, care protestează împotriva lapidării și a altor forme de pedepse crude și care își exprimă dorința de a trăi într-o societate lipsită de represiuni și intimidări;
 2. dezaprobă cu fermitate condamnarea la moarte prin lapidare a lui Sakineh Mohammadi Ashtiani; consideră că, indiferent de fapte, o condamnare la moarte prin lapidare nu poate fi justificată și nici acceptată;

3. solicită cu insistență autorităților iraniene să revizuiască condamnările pronunțate împotriva lui Sakineh Mohammadi Ashtiani și să inițieze o reexaminare detaliată a cazului său;
4. solicită insistent ca guvernul iranian să reanalizeze cazul Zahrei Bahrami, să îi acorde imediat dreptul la un avocat și asistență consulară și să o elibereze sau să îi respecte dreptul la un proces corect; solicită Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, să abordeze împreună cu autoritățile iraniene problema detenției Zahrei Bahrami;
5. solicită guvernului iranian să împiedice execuția lui Ebrahim Hamidi, un tânăr de 18 ani acuzat de sodomie, iar Republicii Islamice Iran să abolească în sfârșit pedeapsa cu moartea pentru infracțiuni comise înainte de împlinirea vârstei de 18 ani și să își modifice legislația astfel încât să o alinieze la convențiile internaționale privind drepturile omului ratificate de Iran, inclusiv Convenția cu privire la drepturile copilului și PIDCP;
6. își exprimă consternarea profundă cu privire la faptul că Iranul continuă să facă parte din grupul foarte restrâns de țări care aplică încă pedeapsa cu lapidarea, alături de Afganistan, Somalia, Arabia Saudită, Sudanul și Nigeria; solicită parlamentului iranian să adopte dispoziții legislative prin care să scoată în afara legii practica crudă și inumană a lapidării;
7. își reafirmă opoziția față de pedeapsa cu moartea și solicită autorităților iraniene să instituie, în conformitate cu Rezoluțiile 62/149 și 63/138 ale Organizației Națiunilor Unite, un moratoriu asupra execuțiilor în așteptarea abolirii pedepsei cu moartea;
8. solicită ca la următoarea reuniune a Adunării Generale a ONU să fie prezentată o rezoluție prin care să se ceară tuturor țărilor în care este menținută pedeapsa cu moartea să pună la dispoziția Secretarului General al ONU și a opiniei publice toate informațiile privind pedepsele capitale și execuțiile, eliminând secretul de stat privind pedeapsa cu moartea, un factor determinat într-un număr mare de execuții;
9. își exprimă opoziția față de incriminarea relațiilor sexuale reciproc consimțite între adulți și îndeamnă autoritățile iraniene să dezincrimineze adulterul și homosexualitatea;
10. îndeamnă autoritățile iraniene să elimine, în drept și în practică, toate formele de tortură și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, să respecte dreptul la un proces corect și să pună capăt impunității pentru încălcarea drepturilor omului;
11. invită Republica Islamică Iran să semneze și să ratifice Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei;
12. deplânge profund lipsa de echitate și transparență a procesului judiciar în Iran și solicită autorităților iraniene să asigure o cale de atac echitabilă și deschisă;
13. solicită autorităților iraniene să permită accesul Semilunii Roșii la toți deținuții și să permită organizațiilor internaționale de apărare a drepturilor omului să monitorizeze situația din Iran;

14. solicită autorităților iraniene să elibereze imediat toate persoanele deținute doar din cauza implicării lor în proteste pașnice sau a dorinței lor de a-și exercita dreptul lor uman fundamental la libertatea de exprimare și își reiterează îndeosebi cererea de achitare a celor șapte lideri Baha'i;
15. reamintește că libertatea de gândire, de conștiință și cea religioasă sunt drepturi fundamentale care trebuie să fie garantate în orice circumstanțe în conformitate cu articolul 18 din PIDCP, care a fost semnat și ratificat de Republica Islamică Iran;
16. solicită eliberarea imediată a tuturor avocaților specializați pe drepturile omului care au fost arestați;
17. își exprimă preocuparea profundă față de faptul că autoritățile iraniene abuzează de puterea judiciară pentru a persecuta membri ai comunității care luptă pentru apărarea drepturilor omului și activiști ai societății civile, cum ar fi, de exemplu, membrii campaniei „Un milion de semnături” și ai consiliului central al organizației studențești ADVAR;
18. invită Comisia și Consiliul să conceapă măsuri suplimentare în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului pentru a proteja în mod activ apărătorii drepturilor omului din Iran și încurajează statele membre să sprijine programul european privind orașul-adăpost;
19. solicită reînființarea unui mandat al ONU pentru un raportor special care să investigheze cazurile de încălcare a drepturilor omului și să încurajeze tragerea la răspundere a celor care comit încălcări ale drepturilor omului în Iran;
20. solicită includerea pe lista actuală a persoanelor și organizațiilor care fac obiectul unei interdicții de călătorie impuse de UE și ale căror active au fost înghețate a persoanelor responsabile de încălcarea drepturilor omului și de reprimarea și îngrădirea libertății în Iran;
21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Consiliului de Securitate al ONU, Comisiei ONU pentru Drepturile Omului, Președintelui Curții Supreme a Iranului, precum și guvernului și parlamentului Republicii Islamice Iran.